

εἶναι δυνατόν, καὶ οἰκονομικῶς συμφέρουσα (π.χ. αὐτοκαλλιέργηται ὑποαπασχολούμενοι τὴν ἐποχὴ αὐτῇ), στὶς ἀρχὰς Ἰουνίου, μετὰ τὸ δέσιμο τοῦ καρποῦ εἶναι πάντα ὠφέλιμη, στὴν διατροφή τοῦ κλήματος καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ὑγρασία στὸ ἔδαφος ὅπως παραπάνω ἀναφέραμε. Σὲ ἔδαφη ἀμμώδη πού ὑπάρχει φόβος τ' ἀζωτοῦχα λιπάσματα νὰ ἐκπλυθοῦν πρὸς τὰ βαθύτερα στρώματα τοῦ ὑπεδάφους καὶ ἔτσι νὰ μὴν χρησιμποιηθοῦν ἀπὸ τὸ φυτό, θὰ πρέπει ν' ἀποφεύγεται ἡ νωρὶς τὸν χειμῶνα ἀζωτοῦχος λίπανσις καὶ νὰ προτιμᾶται ἡ λίπανσις σὲ περυσιότερες ἀπὸ δύο δόσεις.

ΦΩΣΦΟΡΟΚΑΛΙΟΥΧΟΣ

ΛΙΠΑΝΣΙΣ

Ὡς πρὸς τὴν φωσφοριοκαλιούχα λίπανσις ὑπάρχουν βασικὲς δυσκολίες.

Στὸ ἔδαφος γενικὰ καὶ πιδὸ πολὺ σὲ βαρεῖα συνεκτικὰ χρώματα τὰ φωσφοροῦχα λιπάσματα συγκρατοῦνται ἐκεῖ πού θὰ τὰ βάλης. Σὲ ἔρευνες πού ἔχουν γίνῃ μερὰ διενεργῶν φωσφόρο καὶ κάλι (καὶ εἶναι αὐτὲς μιὰ ἀπὸ τίς σημαντικὲς εἰρηνικὲς προσφορὰς πού αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης στὸν τομέα τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ραδιοϊσοτόπων ἔχουν κάνει πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα) ἀπεδείχθη ὅτι σὲ μέσης συνεκτικότητος ἔδαφη τὰ μὲν καλιούχα λιπάσματα θέλουν 2-3 χρόνια γιὰ νὰ κατέβουν ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἔδαφους σὲ βάθος 20-40 ἐκ. καὶ πάλι ὅχι σὲ ἐπαρκὲς ποσότητά, ἐνῶ τὸ φωσφορικὸν λίπασμα δὲν φθάνει ἐκεῖ οὐτε στὰ 10 χρόνια.

Ἔτσι ἀποδεικνύεται τὸ πόσο ἀνώφελη εἶναι γιὰ τ' ἀμπέλια καὶ γενικότερα γιὰ ὅλα τὰ βαθύρριζα φυτά, ἡ φωσφορικὴ καὶ ἡ καλιού-

χος λίπανσις ὅταν γίνεται στὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἔδαφους ἢ σ' ἓνα ἀβαθὲς ξελακκῶμα.

Τὸ πρόβλημα λοιπὸν εἶναι, πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ βάλουμε τὸν φωσφόρο καὶ τὸ κάλι στὸ βάθος ἐκεῖνο πού βρίσκονται οἱ πιὸ πολὺς ρίζες.

Ὁ πιὸ ἀπλὸς τρόπος, ὅχι ὁ μὲν καὶ ἱκανοποιητικὸς, εἶναι νὰ κάνουμε βαθύτερα ξελακκῶματα καὶ ἐκεῖ νὰ σκορπίζουμε τὸ λίπασμα. Ἀλλὰ σὲ πόσο βάθος μπορεῖ νὰ φθάσῃ αὐτὸ τὸ ξελακκῶμα χωρὶς νὰ καταστρέψῃ καὶ τίς κύριες ρίζες; Συνήθως φθάνει στὰ 12-15 ἑκατοστά, μὲ μίαν δὲ προσπάθεια θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ τὰ 20 ἐκ. Ἀλλὰ ὅλοι ξέρουμε ὅτι σ' αὐτὸ τὸ βάθος καὶ μάλιστα γύρω γύρω κοντὰ στὸ κλῆμα λιγοστὲς λεπτὲς ρίζες ὑπάρχουν, κι' ὅσες ἐπιφανειακὲς ρίζες δημιουργηθοῦν, μὲ τὸ ξελακκῶμα κάθε χρόνον τίς κόβουμε, ἔτσι ἡ ὠφέλεια θὰ εἶναι πάλι μικρὴ ἐνῶ ἡ ζημία ἀπὸ τὸ κόσμησιν τῶν ριζῶν πιδὸ μεγάλη. Σ' ἄλλες χώρες κι' ὅπου ἡ μηχανοκαλλιέργεια τῶν ἀμπελιῶν ἔχει προοδεύσει, χρησιμοποιοῦν εἰδικὰ μηχανήματα πού τοποθετοῦν τὸ λίπασμα σὲ βάθος μέχρι 60 ἐκ. Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον γιὰ τίς σημερινὲς ἐλληνικὲς συνθήκες.

Θ' ἀναφέρουμε μερικοὺς τρόπους λίπανσεως καὶ ὁ καθ' ἓνας ἀνάλογα μὲ τίς δυνατότητές του θὰ διαλέξῃ πῶς θὰ ἐφαρμόσῃ καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του θὰ τροποποιήσῃ.

1) Εἰς τὸν μεταξὺ τῶν κλημάτων χωρὶς ἀνοίγουμε τρύπες βάθους 40 ἐκ. μὲ λαστὶ ἢ μ' ἀξίνα, κι' ἐκεῖ ρίχνουμε τὸ λίπασμα ἀφ' ὅπου ὁπολογίζουμε πόσες τρύπες ἀναλογοῦν στὸ στρέμμα κι' ἐπομένως πόσο λίπασμα σὲ κάθε τρύπα. Περὶ σιότερες τρύπες σημαίνει καλ-